

Illés György

„Odüsszeusz" bolyongásai

Megjelent Illés György első verseskötete, *„Odüsszeusz" bolyongásai* címmel.

Eddig prózaíróként, regények, tanulmányok szerzőjeként ismerhettük őt, pedig az elmúlt évtizedekben folyamatosan írt verseket is. Most összegyűjtötte lírai vallomásait a világról. Új színekkel, ízekkel mutatja be a valóságot ebben a művében is. A kötetből kiemeltünk három verset.

Jó szívvel ajánlunk az olvasóknak.

Illés György: „Odüsszeusz" bolyongásai, HEFA Invest Kft. 2024

Odüsszeusz utolsó utazása

Álmodban halk zizegéssel
bomlik Penelopé vászna.
Indulhatsz haza már
Ithakába.

Siklik a görbe hajó
jó szélben előre.
Nézz vissza a távolodó
tornyokra, tetőkre,

a kéken enyésző város
csipkés vonalára,
búcsúzva, mint aki többé
sose látja;

ki tudja, mit fon a párka
kezében az orsó!
Odüsszeusz, nem vagy már fiatal!

Minden utazásod utolsó…

Egy forradalmár emlékiratai

Apám emlékére

Ha majd ősöket kerestek egyszer,
hiszen nektek is kellenek ősök,
megtaláljátok a mi hitünket.
Megtaláljátok a csontjainkat
árokparton, vagy a dög-gödörben,
véletlenül dísz-sírhelyen is.
S megtudjátok, hogy a kor mi voltunk.
Mi őriztük meg a parazsat,
amely nélkül kihűlne a föld.
Bűneink és tévedéseink
nagyok voltak. És nagy volt a tett,
mellyel megalkottunk egy világot.
Lehet, hogy az emberiség holnap
négy lábon jár, vagy kerekeken.
De azt a kort, amelyben mi éltünk,
mi teremtettük puszta agyagból,
csontból, vérből, lélek-leheletből,
mint az isten Ádámot és Évát.

Tovább, tovább!

Mi lett belőlünk? ősz haj és barázda,
reszkető kezek és puffadt hasak
ki tükörbe néz, nem ismer magára,
mert a régi kép eleven marad,

felbukkan itt-ott, megriasztva minket,
sarkallva, hogy azzá legyünk,
mivé lenni szerettünk volna egykor;
a régi énünk szembenéz velünk,

és összegyűjtve mindazt az erőt, mit
lehet még: lábra állok, és vagyok;
fogcsikorgató, vad indulattal
mint bukott angyalok.